

Kaj ga fotki! - Kolažiranjem starih fotografija do demokratizacije pisanja lokalne povijesti

Iva Ružić

Samoorganizacija arhiviranja lokalne povijesti

U kraju isprekidanih povijesnih crta, redovito izrezbarenim iz jedne i lijepljenim u drugu državu, sasvim je logičan razvitak želje za vlastoručnom determinacijom povijesti i strasti za samoorganizacijom u arhiviranju baštine, posebice one nematerijalne. U Međimurju se to posljednjih nekoliko godina pojavilo kroz zajedničko prikupljanje i čuvanje fotografске građe nastale između Mure i Drave te, posebice, njihovo dijeljenje na društvenim mrežama kao svojevrsno predstavljanje istih u javnom prostoru. Ova potreba za očuvanjem nekadašnjeg načina života, buđenje subjektivnih kolektivnih uspomena i kronološko prisjećanje na razvoj okoline poslužilo je kao inspiracija za projekt „Kaj ga fotki!“, proveden s Kreativno edukativnim centrom Murai u Svetom Jurju na Bregu, s namjerom proširivanja domene doticaja lokalnog stanovništva s fotografijama u iščitavanju povijesnog, etnografskog i antropološkog konteksta iz istih te formiranje vlastitih narativa lokalne povijesti. U svrhu osvješćivanja potencijala starih fotografija kao neiscrpnog vrela upravo tog etnografskog i antropološkog znanja te kao modlica za koncipiranje vlastite povijesti, ostvarena je suradnja s Muzejom Međimurja Čakovec. Suradnja je dodatno rezultirala i demokratizacijom institucija ovog tipa opskrbljujući lokalno stanovništvo znanjima i vještinama za aktivnije i direktnije sudjelovanje u definiranju vlastite povijesti.

Potencijal arhivske građe za korištenje u umjetnosti

Stare fotografije, prepune krasnih motiva, često se same po sebi mogu smatrati umjetničkim radom, no posjeduju i potencijal da ih se izrezbari, kolažira i prekroji u vlastite vizije, razmišljanja i sanjarenja o svome kraju. One se realiziraju kao neizmjerna prilika za međugeneracijsko učenje i suradnju spajanjem zainteresiranosti starijih generacija za prijenos neopipljivih kulturnih dobara i entuzijazma mladih za umjetničko izražavanje. Stoga smo ostvarenje projekta koncipirali upravo oko starih fotografija kao spojnica povijesne, geografske i društvene analize i umjetnosti, koristeći ih kao glavni sastojak i srž motiva za daljnje umjetničko stvaranje u vrlo pristupačnom, ali i značajnom, mediju kolaža.

Čakovec te Muzejom Međimurja kao mjestima dosadašnjeg pohranjivanja bogate arhivske građe, koja su nam također istu ustupila na korištenje tijekom radionice kolažiranja održane u Kreativno edukativnom centru Murai. U sklopu projekta održano je i predavanje Janje Kovač, etnologinje i kulturne antropologinje, kustosice etnografskih zbirk u Muzeju Međimurja Čakovec (MMČ). Na predavanju je govorila o muzeju kao obliku čuvanja materijalne i nematerijalne baštine te načinima suradnje muzeja i lokalne zajednice. Iznijela je i primjere dobre prakse kao što je MMČ-ov veoma uspješan projekt „Riznica Međimurja“, a sudiionicima je predstavljena i Topoteka Međimurje kao lako dostupna i veoma detaljna arhiva povijesnih izvora kojoj su svi pozvani pridonijeti vlastitim povjesnim materijalima.

Provđba projekta

Prvi korak u ostvarivanju projekta kristalizirao se kao proces osvješćivanja građana o zajedničkoj kulturnoj baštini i njihove aktivacije u procesu prikupljanja starih fotografija s područja Međimurja. Ponukani željom za istraživanjem povijesti ovog kraja iz perspektive što većeg broja Međimuraca, pogotovo onih koji ju nemaju često prilike pisati, kao omaž doista osebujnom i šarolikom zavičaju, započeli smo sakupljanje fotografске građe koju lokalno stanovništvo smatra relevantnom, lijepom, i ponajviše punom sjećanja. Zanimljivost prikupljenih fotografija ležala je u različitosti njihovih kadrova, boja i motiva (od arhitekture i javnih površina do ljudi, događaja, životinja, privatnih prostora, običaja i predmeta), ali i lako prepoznatljivim, ritmičnim ponavljanjima i tematskim sličnostima. Tu je ostvarena i suradnja s Topotekom Međimurje, Topotekom Prelog, Zavičajnim odjelom Gradske knjižnice

Kritičko razmatranje povijesti za preobrazbu današnjice

Kroz transformaciju gradskih, seoskih, javnih i obiteljskih fotografiskih uspomena, tijekom kolažiranja, razvili su se impresivni medimurski narativi o hrani, rekreaciji, vodi te stvorili kolektivnu vizualnu reprezentaciju jednog kompleksnog, ali idiličnog zelenog kraja, otvarajući prostor za iznošenje misli i osjećaja oko ne samo povijesti, već i današnjice i mogućnostima buduće realizacije Međimurja. ■